A°. 1832. № 75.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 26 Junij.

FRANKFORT, den 20sten Junij.

Volgens het thans bekend gewordene verslag eener zitting van het wetgevend ligchaam der stad Frankfort, van den 31sten Maart, was op dien dag reeds voor onderstand aan doortrekkende Polen uitgegeven eene som van 10,000 fl. Het wetgevend ligchaam heeft voorts te dien einde over 1832 nog toegestaan eene som van 20,000 fl.

Van den 21sten Junij.

De hertog van Nassau heeft, even als andere Duitsche Vorsten, alle volksvergaderingen, zonder voorafgaande toestemming van de overheid, gelijk mede alle bijeenkomsten tot staatkundige oogmerken, verboden.

Dr. *Wirth* is den 15den dezer, onder begeleiding van acht gendarmen en eene afdeeling ligte dragonders en infanterie, in eene chais van Homburg naar de gevangenis te Tweebruggen vervoerd. De regering heeft, wegens zijne op het Hambacher feest gehoudene redevoeringen, eene nieuwe aanklagte van hoog verraad tegen hem ingebragt. Ofschoon bij deze gelegenheid eene groote volksmenigte voor het huis van *Wirth* verzameld was, werd de inhechtenisneming echter zonder verstoring der openbare rust volvoerd, daar *Wirth* zelf de opgewondene gemoederen tot rust vermaande. Intusschen kon toch niet belet worden, dat bij het afrijden luid leve *Wirth!* geroepen werd.

Uit St. Wendel wordt, den 14den dezer, geschreven: « Heden had er nogmaals eene burger-vergadering plaats, wegens de in het vorstendom opgerigte vrijheidsboomen. De uitslag der beraadslaging was, dat de vrijheidsboomen zullen weggeruimd worden, doch in plaats daarvan twintig mannen zullen optreden, door het volk in de drie kantons van het vorstendom gekozen, die een vertoog der menigvuldige bezwaren zullen opstellen en de wettige middelen beramen, om in den treurigen toestand van het land te voorzien. Voorloopig en tot nadere beschikking hebben de burgers eenparig besloten om de belastingen te weigeren, terwijl St. Wendel reeds zijne leden der voormelde commissie van twintigen heeft benoemd.

— De regering van het hertogdom Nassau heeft doelmatige beschikkingen gemaakt, ten einde, bij de tegenwoordige duurte, de armen in den lande door uitreiking van gezonde levensmiddelen te ondersteunen.

— Z. M. de Keizer en de Keizerin van Oostenrijk worden den 7den Julij aanstaande van hunne reis naar Italie terug verwacht. Nog vroeger verwacht men de hertogin van Parma, vermits haar zoon, de hertog *van Reichstadt*, nog altijd ziek blijft, zoodat zijn toestand zelfs bekommering verwekt.

— Uit Oostenrijk trekken nog altijd troepen naar de Italiaansche grenzen.

— Van Berlijn naar den Rijn zal eene linie van telegrafen opgerigt worden.

Van den 22sten Junij.

Uit *Speijer* wordt gemeld, dat Dr. *Siebenpfeiffer* in den morgen van den 18den dezer te Hart bij Neustadt in hechtenis genomen en naar Landau gebragt is, van waar hij naar Tweebruggen zal vervoerd worden, op welke plaats, naar men verzekert, het onderzoek tegen *Wirth, Siebenpfeiffer*, *Hochdörfer* enz. zal ingesteld worden.

— Uit Rome wordt geschreven, dat de dood van den minister *Perrier*, en de zegepraal van het ministerie van *Grey* te Londen, de factie, welke zich tegen de regering opzet, met nieuw leven vervuld, en het groot aantal misnoegden in de legatien en marken meer dan ooit genegen gemaakt heeft, om tot hare plannen mede te werken.

Volgens eenen brief uit Bologna, van den 13den Junij, openbaart de geest van tegenstand tegen de Pauselijke regering zich op alle punten, ook waar men zulks het minst verwacht had. Te Perugia zijn een getal van 800 menschen bijeen gekomen, om de terugkeering van lord *Grey* in het ministerie met gastmalen en illuminatien te vieren. Onbegrijpelijk is deze geestdrift der ingezetenen van Umbrie bij eene gebeurtenis, welke vroeger naauwelijks ter hunner ooren zou gekomen zijn. De prelaat en de Pauselijke troepen waren niet in staat om deze volksvergadering te beletten. — Te Ferrara hebben den 11den Junij ernstige onlusten plaats gehad, toen er eene afdeeling Pauselijke troepen binnenrukte, die als gewoonlijk met geschreeuw, uitjouwingen en steenworpen ontvangen werden. De soldaten gaven vuur op het volk, en men heeft verscheidene slagtoffers te betreuren; de tusschenkomst der Oostenrijkers maakte aan deze bloedige tooneelen een einde. — Te Castel St. Pietro, een dorp, 14 miglien van Bologna gelegen, wilden de gendarmen zich tegen eenen troep lieden verzetten, die patriotsche liederen zongen; dan zij werden teruggedreven en twee hunner gekwetst.

Aan denzelfden geest van vijandigheid tegen de regering wordt te Rome de optogt toegeschreven, welke onlangs te Ancona plaats had, om aan den generaal *Cubières* en den Pauselijken prodelegaat adressen, tot het bekomen van hervormingen in het bestuur, aan te bieden. Dat de laatste dit adres gunstig zou opgenomen hebben, is een leugenachtig berigt, hetwelk de revolutionnairen verspreid hebben. De prodelegaat heeft integendeel, wegens deze gebeurtenis, zijn ambt nedergelegd. De Pauselijke prelaat te Osimo heeft wijders die volksbeweging voor hoog verraad verklaard en de aanstokers derzelve met gestrenge straffen bedreigd. Ook zegt men, dat de Pauselijke regering aan den Franschen gezant te Rome hare hoogste gevoeligheid over het voorgevallene heeft te kennen gegeven; met opmerking, dat bij deze gelegenheid geenszins is nagekomen de verpligting, aan het voortdurend verblijf der Franschen te Ancona verbonden, dat deze namelijk het Pauselijke gezag zouden ondersteunen. — Te Faenza, Forli en Ravenna heeft men zich verzet tegen de invoering der nieuw ingestelde gemeente-besturen. Te Forli werden op de hoeken der straten plakaten aangeplakt, waarbij een iegelijk met den dood bedreigd werd, die aan den gemeenteraad zou deel nemen. De wil des volks werd hierbij als de hoogste wet verkondigd en met de vereeniging van meer dan 2000 jonge lieden gedreigd, die allen gereed waren, om hunne dolken tegen de overtreders van dezen wil te rigten. De Oostenrijkers hebben den 5den, op verzoek der Pauselijke overheden, eenige troepen naar Forli en Ravenna gezonden, en ongetwijfeld zullen deze de rust en orde aldaar weten te handhaven.

— Men verzekert, dat er sporen ontdekt zijn, dat de bij het Fransche garnizoen van [illegible] [illegible] der revolutionnairen [illegible]

— De Zwitsersche landdag heeft geen middel gevonden om de geschillen tusschen de stad en het platte land van het kanton Bazel bij te leggen en zich voor eene scheiding verklaard.

— De tijdingen uit Syra en Smirna, dat St. Jean d'Acre aan de Egyptenaren was overgegaan, heeft zich tot dus verre nog niet bevestigd. Dit is althans, volgens berigten uit Triest, van den 10den dezer, zeker, dat de genoemde vesting in het begin van Mei nog door *Abdallah*-pacha bezet was.

— Volgens berigten uit Konstantinopel, van den 25sten Mei, is de Turksche groot-admiraal *Halil*-pacha den 15den dier maand afgezeild, om het kommando der bij de Dardanellen verzamelde Turksche vloot over te nemen, welke, zoodra dezelve volledig is bemand, zich naar de kusten van Syrie zal begeven. Te Konstantinopel was, bij het afzenden der jongste berigten, niets met zekerheid omtrent het lot der vesting St. Jean d'Acre bekend. Onderscheidene districten van Syrie schijnen zich voor den Onder-Koning van Egypte verklaard te hebben, gelijk ook de sherif van Mekka, die deswege van zijne waardigheid is ontzet geworden.

— De Ottomansche Moniteur deelt de nota van de Porte aan de Europische gezanten, aangaande *Mehemet-Ali*, mede. Het slot daarvan luidt aldus: « De bevriende mogendheden, welke verbindtenissen met de hooge Porte onderhouden, zullen haar gewis een nieuw bewijs van goede verstandhouding geven, door den rebellen noch heimelijk, noch openlijk hulp te doen geworden. Dan sommige hunner onderdanen zouden misschien, door winzucht aangedreven, het kunnen wagen, aan den opstand levensmiddelen, munitie en andere middelen van onderhoud te leveren. De bevriende mogendheden zullen gewis in dit geval voorzien, en derzelver ambtenaren en handeldrijvende onderdanen behoorlijke aanschrijving doen, hun te kennen gevende, dat tot aan de volkomene onderwerping der rebellen, het binnenloopen der handelsschepen te Alexandria en in andere havens van Egypte verboden is en blijft, opdat aan de rebellen geen hulp zou kunnen verleend worden.

Van den 23sten Junij.

Z. M. de Koning van Beijeren is den 18den Junij te Munchen teruggekomen.

Uit Stuttgardt wordt gemeld, dat het Beijersche Rijngewest in staat van beleg zal worden verklaard. Men meent ontdekt te hebben, dat het

genootschap voor de vrijheid der drukpers te Tweebruggen met de Fransche revolutionnairen in verbindtenis staat.

— In onderscheidene plaatsen van het kanton Bazel zijn vrijheidsboomen geplant, wegens de thans bepaalde afscheiding van de stad Bazel.

In het kanton Bern, te Lausanne en Geneve heeft eenige opschudding plaats gehad, welke echter spoedig is gestild geworden.

MUNCHEN, den 18den Junij.

Men verzekert, dat Z. M. de Koning van Beijeren en Z. M. de Keizer van Oostenrijk eerlang te Innsbruck eene bijeenkomst zullen hebben.

Er trekken nieuwe troepen naar de Beijersche Rijngewesten. De veldmaarschalk Prins *van Wrede* zal den 26sten de aldaar verzamelde troepen in oogenschouw nemen.

PARYS, den 20sten Junij.

De heer *de Chateaubriand* heeft uit de gevangenis der prefectuure van politie eenen brief geschreven aan zijnen vriend, den heer *Bertin*, redacteur van het *Journal des Debats*, en hem bedankt voor de openlijke belangstelling, welke hij hem dezer dagen heeft laten blijken. De heer *de Chateaubriand* geeft bij dezen brief te kennen, dat hij de thans bestaande staatsorde niet erkent, maar alleen eene regering de facto eerbiedigt; dat hij van een staatsmisdrijf beschuldigd wordt, en voor zich aan de regtbanken geene bevoegdheid toekent om daarover te oordeelen, en dat hij derhalve op de vragen, welke hem gedaan worden, geen antwoord geeft, en zelfs niet zegt hoe zijn naam is. Hij heeft verklaard, dat hij de bestaande maatschappelijke orde zou erkennen. Indien hij dus van een vergrijp tegen de maatschappij (moord, diefstal, aanranding van personen of bezittingen) beschuldigd werd, zou hij antwoorden, en de regtbanken bevoegd oordeelen. Uit dezen brief moet men opmaken, dat de oorzaak der vervolging tegen den heer *de Chateaubriand* alleen daarin gelegen is, dat hij met lieden in Bretagne briefwisseling gehouden heeft over eene grafstede, welke in die streken (waar hij geboren is) voor hem zou gemaakt worden.

—De militaire krijgsraden hebben tot heden vier vonnissen, in zake van de laatste oproerige bewegingen, geveld. De twee eerste beschuldigden, *Pepin* en *Wachez*, zijn vrijgesproken. Eenige jonge lieden van Parijs hebben den eerstgemelden nogtans blijven schuldig keuren en gedreigd zijnen winkel te laten plunderen, omdat hij, zoo als zij zeiden, maar zeer stellig op de nationale garde geschoten had; misdaad, waarvan hij beschuldigd was. Hij heeft zijnen winkel moeten sluiten en de hulp der politie inroepen. Twee andere aangeklaagden zijn veroordeeld, *Geoffroy*, een jong schilder, ter dood, en *Margot*, een Brabander van [illegible] tot vijftien jaren [illegible] dat hij is schuldig verklaard aan eenen aanslag, om de regering omver te werpen en de burgers op te ruijen, ten einde zich tegen het koninklijke gezag en tegen elkanderen te wapenen; de tweede omdat hij op de nationale garde geschoten heeft. *Geoffroy* heeft zich in cassatie voorzien en tevens een request, om gratie, aan den Koning ingediend. Dit laatste mishaagt de republikeinen zeer. Zij noemen *Geoffroy* deswege een man zonder karakter.

Nog 1700 personen zijn, wegens de voorvallen op den 5den en 6den dezer, in hechtenis. Men vooronderstelt, dat de krijgsraden alleen de voornaamste zaken zullen afdoen; dat zij dan zullen ontbonden en het beleg van Parijs opgeheven worden, om de alsdan nog aanhangige zaken door de gewone regtbanken te laten afdoen.

— Sommige onzer dagbladen gelooven aan het berigt, dezer dagen door den Brusselschen *Courrier* medegedeeld, dat Oostenrijk, Pruissen, Rusland en Holland zich tegen Frankrijk verbonden hebben; maar verschillen in de opgave van den tijd, waarop dit verbond zou gesloten zijn en het geval of de omstandigheden, wanneer hetzelve te pas zou komen. Voldoende gronden, om de zaak voor waar aan te nemen, zijn er nog niet bijgebragt.

De republikeinsche en revolutionnaire dagbladen zijn oorlogzuchtig. Zij willen, dat het Fransche gouvernement reeds eene ernstige nota over de wapeningen van Oostenrijk, Pruissen en Rusland en de bewegingen hunner troepen verzonden heeft, en wijzen op het Oostenrijksche leger in Italie, waar men het teeken van eenen aanstaanden oorlog met Frankrijk zou vinden.

BRUSSEL, den 23tten Junij.

In eene geheime zitting der kamer van vertegenwoordigers heeft de minister van buitenlandsche zaken berigt gegeven van drie nieuwe protocollen der Londensche conferentie, No. 64, 65 en 66. No. 64 is een antwoord op eene nota van Holland van den 2den Junij en eene laatste uitnoodiging aan Koning *Willem* tot eene stellige verklaring. Bij No. 65 wordt de Duitsche bondsvergadering verzocht, om den heer *Thorn* in vrijheid te doen stellen. In No 66 is het vaste voornemen der conferentie, om tot eene uitvoering van het traktaat van 15 November te geraken, aan den dag gelegd. Bij hetzelve wordt uitzigt gegeven tot eene kapitalisatie der schuld ten laste van Belgie; maar wij worden bevrijd van de betaling van den achterstand dezer schuld, te rekenen van 1o. Januarij 1832. Dit zou eene vergoeding zijn voor het houden onzer armee op den voet van oorlog, uit hoofde der vasthoudendheid van Holland. Van ter zijde ontvangene berigten hebben bij de Belgische regering bekommeringen gebaard, welke de laatste redevoering van den Hollandschen minister van buitenlandsche zaken scheen te bevestigen. Vooronderstellende, dat de voorstellen van Holland te Londen welligt gunstig opgenomen waren, heeft de Belgische regering eene nieuwe nog krachtigere nota ingeleverd, dan die, welke de generaal *Goblet* overhandigd had, en ten sterkste de uitvoering van het traktaat gevorderd. — Eindelijk verzekerde de minister, dat de citadel van Antwerpen binnen kort zou ontruimd worden.

UTRECHT, den 23sten Junij.

Gisteren zijn aan de vrijwillige Jagers onzer Hoogeschool de *metalen Kruisen*, op eene plegtige wijze, uitgereikt geworden.

— Van de Zeeuwsche stroomen wordt van den 20sten gemeld, dat den vorigen dag een Engelsche kotter, voerende de vlag zijner natie en een getal Engelsche loodsen aan boord hebbende, ter reede van Vlissingen aangekomen was. Alhoewel het gebruikelijk is, dat de gaten van tijd tot tijd gepeild en de veranderingen opgenomen worden, zoo schijnt men toch, in de tegenwoordige omstandigheden, eene andere opinie omtrent de komst van dat vaartuig aldaar te hebben gehad. Hetzelve is den volgenden dag, onder geleide van Zr. Ms. brik *de Brak*, weder zeewaarts vertrokken.

'sGRAVENHAGE, den 24sten Junij.

Dezer dagen moeten bij de regering gewigtige dépêches uit Londen zijn ontvangen. Men verzekert, dat dezelve inhouden het 64ste, 65ste en 66ste protocol; dat daarbij ernstig op de ontruiming van de citadel van Antwerpen en het Belgisch grondgebied wordt aangedrongen; en dat men zelfs, bij weigering van toetreding tot de bekende 24 artikelen, voor den 20sten Julij, tot uitvoering derzelve, dwangmiddelen zoude aanvangen. De regering moet deze stukken in ernstige overweging hebben genomen. Aan het ministerie van buitenlandsche zaken is men ijverig werkzaam, en Z. K. H de Prins *van Oranje* is uit het leger ontboden geworden, om een kabinetsraad bij Z. M. bij te wonen. Gisteren nacht is Hoogstdezelve hier aangekomen en heeft Z. K. H. in den loop van den dag een langdurige kabinetsraad bijgewoond. Welk besluit daarin ook genomen zij, men houdt het algemeen voor zeker, dat de citadel niet, zonder eene voorafgaande geheele schikking onzer geschillen met Belgie, zal worden ontruimd.

Z. K. H. de Prins *van Oranje* vertrekt heden avond terug naar het leger.

(*Tweede berigt, uit eenen bijzonderen brief van Zondag morgen.*)

Vrijdag morgen is eene estafette van hier naar den Prins *van Oranje* afgezonden. Zaturdag morgen, vroegtijdig, was Z. K. H. reeds in deze residentie aangekomen; des middags was er kabinetsraad op het paleis des Konings, waarbij de Prins *van Oranje* adsisteerde; buitengewoon lang heeft deze kabinetsraad geduurd, en is niet voor zes ure des avonds gescheiden: gewoonlijk duurt dezelve slechts tot vier ure. *Wat* aldaar verhandeld is, kan natuurlijk niet met zekerheid bepaald worden; maar men houdt het er hier algemeen voor, dat de laatste protocollen aanleiding tot dat alles hebben gegeven, en men binnen kort groote en belangrijke tijdingen zal vernemen. Gisteren avond heeft de Prins *van Oranje* nog een onderhoud met den directeur-generaal van oorlog gehad. Z. K. H. vertrekt denkelijk reeds nog heden weder naar het hoofdkwartier.

Ik moet hier nog bijvoegen dat Prins *Frederik*, voor zijn vertrek naar Berlijn, nog eene lange conferentie met den minister van buitenlandsche zaken heeft gehad. Z. K. H. wordt *zeer spoedig* teruggewacht.

ARNHEM, den 25sten Junij.

Laatstleden Zaturdag middag is alhier gearriveerd en aan het logement *de Arend*, in de Rijnstraat, afgestapt Z. D. H. de Hertog *van Saxen Weimar*, Luitenant Generaal, Commandant der 2de Militaire Divisie, wiens oudste Zoon een der élèves is op het Instituut des Heeren *de Jong* te dezer stede. Naar wij vernemen zal Z. D. H. hier tot morgen, Dingsdag, vertoeven.

Mengelwerk.

Iets over het aannemen van Concept-Wetten.

Zoo dikwijls wij onze aandacht vestigen op den hevigen, om niet te zeggen: dikwerf gewelddadigen oppositie-geest, die, elders in de vergaderingen der volksvertegenwoordigers heerscht, waardoor niet zelden, en wel bijzonder in *Frankrijks* woelzieke hoofdstad, de rampzaligste tooneelen van verdeeldheid geboren worden; hebben wij ook van dien kant veelvuldige reden, om ons over den, hoe krachtig ook, echter, in den eigenlijken zin, van partijzucht ontbloot, uit echt vaderlandslievend gevoel voortgesproten, oppositie-geest te verheugen, in onze Nederlandsche volksvertegenwoordigers-kamer, waar gematigdheid, ten minste sedert de afscheiding van het ongematigde *Belgie*, haren heilzamen schepter zwaait, en desniettegenstaande, van tijd tot tijd, de lofwaardige toon van oud-vaderlandsche rondborstigheid en gepaste vrijmoedigheid welluidend gehoord wordt.

Wij hebben vroeger het onmiskenbare nut eener gematigde oppositie aangetoond en stellen haar in elken constitutionnelen staat onder de zuilen eener goede regering; of men zou moeten kunnen vooronderstellen, dat de hoogste staatsambtenaren, bij het aanvaarden hunner posten, dadelijk eene onfeilbaarheid verkrijgen, waardoor zij ten allen tijde en in alle omstandigheden voor het bezigen van verkeerde maatregelen gevrijwaard worden en de hoogste wijsheid hun uitsluitend eigendom is; waarvan het tegendeel ons uit geschiedenis en dagelijksche ondervinding genoegzaam is gebleken. Maar wat baat zulk eene gematigde en heilzame oppositie, als hare taal geen ingang vindt als, bij een getal van veertig leden, één of twee stemmen genoegzaam zijn, om eene wet te doen doorgaan, waartegen negentien stemmen zich afkeurend verheffen, en nog bovendien de afwezigheid van vijftien leden het hare daartoe bijbrengt? Niemand toch zal zulk eene allergeringste meerderheid voor een bewijs willen doen doorgaan, dat eene aldus goedgekeurde wet het kenmerk van ministeriele onfeilbaarheid draagt; dat zij in allen deele overeenkomstig de belangen der Natie is, waarvoor een aanzienlijk deel harer vertegenwoordigers met kracht van redenen geijverd heeft; integendeel, dat, hoezeer op zulk eene wijze goedgekeurd, zoodanig eene wet, eigenlijk gezegd, eer onder de verworpene dan onder de aangenomene mag gerekend worden. Waar toch moet de meerderheid zegepralender beslissen, dan in eene raadsvergadering, waar de teederste en voornaamste aangelegenheden van een geheel volk overwogen en beraadslaagd worden; waar de behoeften van den staat naar de krachten der ingezetenen moeten geregeld en gewijzigd

worden; waar geen doordrijven van eigen meeningen en begrippen, geen doordrijven van ministeriele voorslagen, maar algemeen nut met algemeen belang op den voorgrond der overwegingen behoort te staan, en, zoo veel mogelijk, eenstemmigheid van gevoelens de grondslag der te nemen maatregelen behoort te zijn.

Is zulks niet te loochenen, dan zien wij met innig leedwezen uit de beraadslagingen over de beide laatst aangenomene concept-wetten, omtrent het patent-regt, en de registratie cum annexis, hoe eene allergeringste meerderheid van twee stemmen de eerste, en van drie stemmen de laatste heeft doen doorgaan, hoogstwaarschijnlijk nog bevorderd door de afwezigheid van een aanzienlijk getal leden, waaronder wij er tellen, die voorzeker even krachtig daartegen zouden gestemd hebben als hunne geopponeerd hebbende collega's. — Maar wat baat het eenen SCHIMMELPENNINCK, dat hij het ministerie van finantien opmerkzaam maakt op de verkwisting van duizende guldens, die men tot heilzamer oogmerken zoude hebben kunnen aanwenden; wat baat het Z. E. M., dat hij het ministerie de ondoelmatigheid van het aanwerven of in dienst nemen van Belgische deserteurs en het al te hoog vaststellen van sommige militaire traktementen voor oogen stelt, benevens het bezwarende en drukkende eener wet, wier ondoelmatigheid een aanzienlijk getal leden met hem aantoonen? Wat baat het eenen LUZAC, dat hij de al te groote en inconstitutionele stilzwijgendheid van het gouvernement in het licht stelt, door het achterhouden van mededeelingen, aangaande onzen politieken toestand, wier officiele kennisneming (in geheim committé, als zulks in eene openbare zitting voor ondoelmatig moge gerekend worden) onmisbaar is voor de vertegenwoordigers onzer Natie; dat hij, benevens zijnen ambtgenoot VAN NES, die slechts schoorvoetende tot het stemmen voor het ontwerp omtrent het patentregt is toegetreden, het onaannemelijke van dat op de registratie met kracht van redenen aantoont, en hetzelve niet te onregte een kakelbont kleed van Belgisch, Fransch en Nederlandsch maaksel noemt, zoo als onze geheele wetgeving wel mag heeten? Wat baat het, zeggen wij, dien rondborstigen, vaderlandsminnenden representanten, dat zij, overeenkomstig pligt en geweten, al hunne zielsvermogens aanwenden om voor het belang der Natie te ijveren, indien, volgens de bepalingen der grondwet, hunne stem gelijk staat met een druppel aan den emmer, een stofje aan de weegschaal.

Maar, onze grondwet geeft geen ander middel dan de aangenomene stemming over wetsontwerpen aan de hand; de loop der beraadslagingen moet dus op den bepaalden voet blijven stand grijpen. Zoo redeneert de halstarrige minister, die geene kunstregelen der welsprekenheid onaangewend laat, om zich in de kamer der volksvertegenwoordigers de zegepraal te verzekeren over allen, die hem bestrijden; die de doode letter der wet voldoende acht, om zijn gedrag te regtvaardigen; maar zoo denkt en oordeelt de man niet, die het belang van zijn vaderland, van zijne landgenooten, boven eigen begrip en inzigt stelt; die gehoor wil geven aan de adviesen van belanglooze, van partijdigheid verwijderde en alleen ten voordeele hunner natie ijverende opponenten.

De zoodanige, den loop der beraadslagingen gadeslaande en de waarheid der geopperde bedenkingen tegen zekere ontwerpwetten inziende, vooral als dezelve door eene groote minderheid, op wier goede trouw en vaderlandslievende bedoelingen men veilig rekenen kan, gemaakt worden; de zoodanige, zeggen wij, acht zich niet vernederd of uit het veld geslagen, als hij, uit eigene beweging, der vergadering het voorstel doet, om de algemeen bestredene ontwerp-wet den Koning ter nadere overweging voor te leggen: integendeel, hij doet dit te gereeder als hij daarbij in overweging neemt, hoe de hoogachting van alle weldenkenden hem voor zulk eene poging, ter voorkoming van algemeene ontevredenheid, het heerlijkst loon bereidt. — En het is langs dien eenigen weg, dat de letterlijke toepassing der grondwet bij de stemming over belangrijke ontwerpen kan voorgekomen en gewijzigd worden naar gelang der plaatsgrijpende omstandigheden. Zoodra dus een vaderlandschlievend minister ondervindt, dat van de veertig leden der volksvergadering een aanzienlijk getal zijn ontwerp bestrijdt en hunne geopperde bedenkingen proefhoudend zijn in de schaal des gezonden oordeels en der onomstootelijke redelijkheid, dan houden wij het er voor, dat het aanvankelijk intrekken zijns ontwerps, en het beproeven van algemeen aannemelijke wijzigingen, hem niet dan tot eer kan verstrekken.

Had onze minister van finantien, bij de jongste discussien over twee genoegzaam afgestemde finantieele wets-ontwerpen, het noodzakelijke en heilzame van zulk eenen geoorloofden maatregel gelieven in te zien, dan zou de natie zich thans niet te bedroeven hebben over het doorgaan van wetten, door achttien en negentien veertigste harer vertegenwoordigers verworpen.

Wij behouden ons voor, om nader onze gevoelens over een ander in het licht te stellen.

Blik op Egypte.

Naardien de krijg, tusschen MEHEMED-ALI en de *Ottomannische Porte* uitgebarsten, eene veel ernstiger rigting schijnt te nemen, dan het zich in den beginne liet aanzien, achten wij het niet onbelangrijk eenige, met zaakkennis geschrevene berigten uit *Alexandrie*, betrekkelijk de staatkunde, het regerings-stelsel, karakter en de hulpmiddelen van genoemden autocraat, over te nemen. — Zeer verschillend zijn de gevoelens over de persoonlijke inborst van gezegden pacha; sommigen willen, dat hij alle goede hoedanigheden in zich vereenigt, welke men van eenen alleenheerscher zou kunnen verlangen, en dat al het nadeel, uit zijne regering voortvloeijende, aan zijne ondergeschikte bewindvoerders moet worden toegeschreven. Anderen daarentegen beoordeelen hem uit zijne daden, en beweren, dat *hij* alleen de hoofddrijfveer van *Egyptes* jammerlijken toestand is, en aan niemand dan aan hem de rampen zijn toe te schrijven, die de met regt te beklagen bewoners van één door de natuur gezegendste landen, te beurt vallen. Reeds zijne eerste regeringsjaren bewijzen genoegzaam, dat hij een man is, die geen offer te heilig acht ter bevrediging zijner onbeperkte heerschzucht; getuige het gruwzaam ombrengen der Mamelukken; zijne veelvuldige buitenlandsche veldtogten en onder anderen die tegen de ongelukkige bewoners van *Sennar* en *Cordovan*; een togt, waardoor hij de kern zijner armee verloor, en in een verwilderd, onschuldig land dood en verwoesting verspreidde. Vestigen wij bovendien onze aandacht op *Egypte* zelf, dan vinden wij het onomstootelijk bewijs zijner onmenschelijke hebzucht. Ieder weet, dat *Egypte* een der vruchtbaarste landen der bekende wereld is, en volgens deszelfs geographische ligging de beste gelegenheid aanbiedt ter uitbreiding van eenen bloeijenden zoo wel activen als passiven handel; en niettegenstaande deze onschatbare middelen is geen volk op aarde armer en ellendiger dan het Egyptische onder deszelfs tegenwoordigen beheerscher. Halfnaakte, met lompen bedekte en in den winter van koude schier bezwijkende boeren, in weerwil van den vruchtbaarsten en voor den landbouw allergeschiktsten grond, die, om hunnen honger te stillen, zich met het nuttigen van slechte en der gezondheid schadelijke kruiden moeten vergenoegen, ontwaart het oog van den tot medelijden diep bewogen reiziger in deze goddelijke streken bij menigte; boeren, die, van hunne teederste jeugd af aan, als ellendige slaven, door den stok hunner drijvers tot den arbeid worden gedreven, waarvan de pacha alleen ten zijnen voordeele de vruchten inzamelt, uit hoofde der onmenschelijke wetsbepaling, dat alle voortbrengselen des lands in 's rijks voorraadschuren moeten vergaderd worden, en de landlieden slechts zoo veel aandeel bekomen, als zij ter bezaaijing in het volgende jaar noodig hebben.

Alle kooplieden, hetzij groote of kleine, zijn, eigenlijk gezegd, niets meer dan daglooners van den pacha; doordien zij alle mogelijke waren uit zijne magazijnen moeten trekken en zich met eene geringe winst te vreden stellen. Alles wordt door den pacha verpacht, zelfs tot het regt om de kameelmist, waarvan men zich als brandstoffe bedient, op de straten zaam te hoopen en weg te halen; het waterdragen, houthakken, kortom, alles staat onder het toeverzigt van groote pachters, die zulks naar welgevallen taxeren en den pacha daarvoor ongehoorde sommen opbrengen. Niets is erbarmelijker dan een Egyptisch dorp, welks woningen men eer voor honden-hokken dan voor menschen-verblijven zou aanzien, waarin men gestalten ontdekt, die alle kenteekenen van gebrek en vertwijfeling op het bleeke uitgeteerde gelaat dragen; die zich gelukkig rekenen als zij zich met een stuk zwart brood, een weinig ajuin en wat boonen kunnen voeden, en zich rijk noemen, als zij hunne vrouwen met een blaauw boomwollen hemd en zich zelven met een wollen rok mogen optooijen. — Kan zulk een jammerlijke en alle menschelijk mededoogen verwekkende toestand, den gedurig her- en derwaarts trekkenden pacha nu geheel onbekend zijn? Voorzeker niet. Maar hij schijnt er zich weinig om te bekommeren en op niets dan het doordrijven zijner eerzuchtige oogmerken acht te geven. Zelfs de Europische handel is in *Egypte* merkelijk achteruit gegaan, een natuurlijk gevolg van den verarmden staat der ingezetenen, wien het aan middelen ontbreekt, om zich de voortbrengsels van andere landen aan te schaffen en het vermogen ontzegd wordt om voordeel van hunne eigene natuurkrachten te trekken. Bovendien staan de kooplieden ongaarne met den pacha in handelsbetrekking, omdat zij de grootste moeite hebben betalingen van hem te erlangen, terwijl hij zelf eene vooruitbetaling van zes maanden vordert voor van hem te koopen waren, en dan nog slechtere levert dan men bedongen heeft. In plaats derhalve van zijne onderdanen door handelsvrijheid en eigendomsregten gelukkig en vermogend te maken, schijnt hij het er integendeel uitsluitend op toe te leggen, om zich zelven een toonbeeld van schrik en overheersching te doen zijn.

Overeenkomstig de verhouding eener groote armee, zag MEHEMED-ALI ligt in, dat daarbij ook het noodig getal geneesheeren en kruidmengers vereischt werd, waarom hij het raadzaam oordeelde eene menigte Franschen en Italianen in dienst te nemen, die zich als daartoe bekwaam aanboden, schoon in hun eigen land voor de onbekwaamste en met geenen doctoralen graad begiftigd, doorgaande, even gelijk hij vele militaire onderwijzers in dienst heeft, die, in *Europa* zelve nooit een geweer gedragen hebben. Op raad dezer ongeleerde heeren kwam dan ook, binnen korten tijd, eene geneeskundige school tot stand, waarvan zekere CLOT, uit *Marseille*, de onbeschaamdheid had het opperbestuur te aanvaarden, met de stellige belofte, binnen drie jaar, 's pacha's leger van het noodig getal geneesheeren en kruidmengers te zullen voorzien. Gezegde school bestaat intusschen, sedert zes jaren, te *Abusabel* en nog is er geen kweekeling voorhanden, die naar den eisch der kunst behoorlijk kan aderlaten. Onder de hoofdoorzaken dier verachtering behoort de onbekendheid der onderwijzers met de Arabische taal, waarin alles door tolken, die niets van de genees- en heelkunde weten, den leerlingen moet onderwezen worden; ten andere het gebrek, bij de meeste leerlingen zelve, aan genoegzame kennis hunner moedertaal, die, bij mangel aan het noodige onderrigt, noch lezen noch schrijven kunnen.

Niettegenstaande dit alles, gelukte het echter den directeur CLOT, met medehulp van den Franschen consul, den heer MIMO, den pacha te doen gelooven, dat gezegde school naar wensch bloeide; daar hij hem bij zijne expeditie naar *Syrie* twintig studenten als bekwame officieren van gezondheid voorstelde, schoon ze eigenlijk als zieken-oppassers nog naauwelijks geschiktheid bezaten. Na het uitrazen der *cholera*, waarvan gezegde directeur, gelukkigerwijze met eenige weinigen, geen slagtoffer geworden is, bekwam deze van MEHEMED-ALI de bezoldiging eens oversten van nagenoeg 40,000 francs jaarlijks, gelijk hij voor eerstgemelde voorstelling de decoratien van een' Beij had bekomen. — Alles wat derhalve kan strekken in het belang zijns legers, heeft bij den genoemden pacha de voorkeur; voor den burgerstand daarentegen doet hij niets; want terwijl voor ieder zijner regementen een hospitaal met doctoren, kruidmengers en onder-doctoren bestaat, moet het aanzienlijke, 250,000 zielen bevattende *Cahira (Cairo)* dit alles ontberen en zijn de arme kranken er genoegzaam zonder eenige geneeskundige hulp. Even zoo wemelt het in *Egypte* van krijgs-onderwijzers, maar heerscht er daarentegen een algemeen gebrek aan volks-onderwijzers, waardoor de natie in den diepsten staat van physieke en moreele ellende verzonken ligt, zonder eenig uitzigt op redding. Jongelingen en mannen, allen worden er gedwongen de wapenen te dragen, terwijl grijsaards, vrouwen en kinderen de knellendste behoefte in vlekken en dorpen te verduren hebben.

Maar wenden wij onze blikken eindelijk naar het lievelings troetel-kind van MEHEMED-ALI zelve, zijne armee, dan zien wij ook deze uit meestal

slecht gekleede, onbekwame en aan krijgstucht schier gehoor weigerende soldaten zamengesteld, hoofdzakelijk toe te schrijven aan de onbekwaamheid, van meer door gunst dan om verdiensten over dezelve aangestelde gezagvoerders, wier volslagene onbekendheid met de Europesche mitaire taktiek, met mathesis, geometrie, enz. ten duidelijkste zigtbaar is bij hunne krijgskundige operatien. De meeste hoofd-officieren zijn bloedverwanten van den pacha of zijne ministers, of hebben hunnen rang aan hunne schoone ligchaamsgestalte te danken. Van regelmatig avancement, overeenkomstig dienstjaren of bijzondere bekwaamheid, weet men hier niets. Gunst en genade is de eenige aanbevelingsbrief. — En toch is MEHEMED-ALI, niettegenstaande zijn in zoo vele opzigten, gebrekkig leger, één der magtigste pacha's, die tot hiertoe bestaan hebben; wien te verzwakken de *Porte*, zonder tegenspraak, vroeger gemakkelijker had kunnen te weeg brengen dan thans; vooral indien de tijding der onvoorwaardelijke overgaaf van *St. Jean d'Acre* waarheid behelst. Door deze overwinning zullen de aan MEHEMED getrouw geblevene troepen, wier betaling, naar men verzekert, thans geregelder gaat dan te voren, bemoedigd en in het vooruitzigt op nog grootere zegepralen, tot hernieuwde dapperheid aangevuurd worden, hetgeen voor den Grooten Heer de nadeeligste gevolgen kan te weeg brengen, die als geestelijk opperbestuurder zijns volks, in de openbare meening evenwel reeds merkelijk gedaald is.

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 23sten Junij.

		gebl.			gebl.
N. Werk. Schuld	41½ à 42¼	42⅛	S. Perp. rente Par.	à	
» Uitgest. dito	à		» Dito Amsterd.	48¾ à 49¼	49¼
» Kans-Biljetten	15¼ à 16¼	16	» Obl. te Londen	à	
» Amort. Sijnd.	69¼ à 70½	70¼	» Uitgest. schuld	à	
» Dito dito	55¾ à 56½	56¼	O. Obl. Ween. bank	à	
» Losrenten dito	à		» Dito	à	
» Oorlogslasten	88½ à 89¼	89¼	» Cert. *Goll.* en Co.	à	
» Schatkistbiljet.	99 à 99½	99¼	» Obl. Metalliek	82¾ à 83¼	83
» Dito	99 à 99½	99¼	» Idem London	à	
» Dito	à		» Dito	à	
» Neg. 1831 6 pCt.	94¼ à 95¼	95	» Bank-Actien *f*	à	
» Dito 1832 5 pCt.	78¾ à 80	79⅞	» A. *f* 100 *Roths.*	à	
» Handelmaats.	86¾ à 87¼	87	» Dit. *f* 250 dito	à	
F. Inschrijving	67¼ à 67¾	67½	N. Cert. *Falconnet*	73¾ à 74¼	74
» Dito Certific.	à		» Dito Londen	à	
R. Obl. *Hope en Co.*	93 à 93½		D. Neg. Londen	à	
» Dito 1828en1829	93½ à 94		E. Geconsolideerde	84¼ à 84¾	84½
» Inschrijving	56¼ à 56¾	56½	B. Neg. 1824	à	
» Dito Certificat.	à		G. Obligatien	à	
» Ct. Hamb. Adm.	à		» Mexico	à	
» Dito Negot. 1831	à		P. Aand. Neg. 42 m.	à	
» Te Lond. geneg.	à		A. Aand. Neg. 3 sted.	à	

De markt was willig gestemd, veroorzaakt door onderscheidene gedane koopen van Hollandsche fondsen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 Junij 1 El 7 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 25 dito 1 El 7 Palm 5 Duim.; gewassen 5 Duim; gevallen 0 D

SCHOUWBURG TE *ARNHEM*.

De Fransche Tooneellisten van den Koninklijken Schouwburg te *Amsterdam* zullen, gezamenlijk met den Heer *A L E X A N D R E*, op deszelfs doorreize door deze stad, de eer hebben twee Voorstellingen te geven, waarvan de eerste zal plaats hebben op Woensdag den 27sten Junij, en bestaan uit:

LE QUAKER

ET

LA DANSEUSE,

Vaudeville, in één bedrijf.

Gevolgd van:

LE PAQUEBOT

OU

SEUL POUR SEPT.

Zullende al de rollen van dit stuk geheel alleen door den Heer *Alexandre* worden vervuld en die van *Pigeonneau* door den heer *Pertuis*.

Ten slotte:

LE SOLDAT POLONAIS

OU

MICHEL ET CHRISTINE,

Vaudeville in een bedrijf.

Getrouwd:

E. RUITENSCHILD
en
H. NIEUWENHUYS.

ZUTPHEN,
den 22sten Junij
1832.

ARNHEM, den 17den Junij 1832. Ons geliefde en hartelijk beminde Kind, *H E N D R I K*, overleed heden in den jeugdigen leeftijd van vijf en een half jaar; korte doch spoedig toenemende koortsen maakten een einde aan zijn voor ons, zoo dierbaar leven.

H. CRAMER.
E. A. CRAMER,
Geb. WEERTS.

Wegens menigvuldige betrekkingen, strekke deze tot bijzondere kennisgeving.

§ § § Men is voornemens om op Zaturdag den 30sten Junij 1832, des voormiddags ten elf ure, aan het huis van *A L B E R T B U S*, aan *het Westervoortsche Veer*, in het openbaar te veilen, en genoegzaam geldende, bij toeslag te verkoopen:

Eene zeer groeizame en grasrijke buitendijks, onder *Westervoort* gelegene W E I D E, *Willem Berends Weide* genaamd, groot ongeveer drie Bunders, 97 Roeden en 90 Ellen, en ongeveer twee en veertig Roeden en 70 Ellen, daar achter aan den *Yssel* gelegen R Y S W A A R D, tusschen de eigendommen van de heeren *VAN N I S P E N* en *H E N D R I K TEN B O S C H*.

Ingezet op . . . . *f* 3209.

Aanwijzing is te bekomen bij *H E N D R I K N A S S*, te *Westervoort*, en narigt omtrent de condition van verkoop bij den Notaris Mr. *G E R A R D VAN E C K*, te *Arnhem*.

* * * Al wie iets te vorderen heeft van- of schuldig is aan wijlen *E V E R T VAN B R O E K H U Y Z E N*, overleden te *Arnhem*, gelieve daarvan binnen 14 dagen opgaaf of betaling te doen bij *B. VAN B R O E K H U Y Z E N*, aldaar in de Vijzelstraat.

§ † § Als een eerste Hijpotheek in Landgoederen, verlangt men, tegen behoorlijke rente, met primo November 1832, te plaatsen: een K A P I T A A L van T I E N D U I Z E N D G U L D E N S. — Iemand hierop reflecterende, adressere zich met gefrankeerde brieven, onder lett. M., bij den Boekverkooper *F. C. O E F F E L M A N*, te *Zutphen*.

§ § § Een gehuwd Paar met drie Kinderen, van 8, 10 en 14 jaren oud, zich gaarne binnen of in den onmiddelijken omtrek van *Arnhem* wenschende te vestigen, verlangt *den naasten prijs* te weten, waarvoor men hun K O S T en I N W O N I N G, B E D I E N I N G en B E W A S S C H E N leveren kan.

Diegenen, welke hierop mogten reflecteren, worden verzocht hunne bepaalde voorwaarden, *zoodra mogelijk*, schriftelijk en vrachtvrij in te zenden aan de Boek- en Papierhandelaars *D. K. M U L E E R en C O M P.*, te *Arnhem*.

† † † Aan de geëerde begunstigers van wijlen *H. W I E T B E R G E N*, te *Velp*, wordt bekend gemaakt, dat de T I M M E R M A N S-A F F A I R E op naam en voor rekening der Weduwe zal worden voortgezet. — Zij vertrouwt te wel op de bekwaamheid der, onder leiding van haren Echtgenoot, opgevoedde Knechts, dat zij zich durft vleijen bij voortdurend de gunst harer Klanten te zullen kunnen en mogen behouden, terwijl tevens dezelve het belang eener reeds bejaarde en ziekelijke Weduwe wordt op het harte gedrukt.

Velp, den 26sten Junij 1832.

E A U D E C O L O G N E.

Ik Ondergeteekende, door verscheidene Personen opmerkzaam gemaakt zijnde, dat vele schadelijke nagemaakte E A U D E C O L O G N E, op den naam van *Farina* voor echt verkocht wordt, zonder dat de vervaardigers het minste regt op deze *Firma* hebben, vindt mij daardoor verpligt om het geëerde Publiek opmerkzaam te maken op mijn Etablissement te Amsterdam in de Oude Teertuinen bij de Slijpsteenen, No. 35, en hetzelve bijzonderlijk mijne *echte waar* aan te bevelen, welke door scheikundige onderzoekingen als zoodanig is bewezen, en waardoor mij ook de gunst van verscheidene Mogendheden is verleend om Hoogstderzelver *Wapens*, als uiterlijke Teekenen, voor mijn Huis te mogen voeren, om daardoor het bedrog met het vervalschte en schadelijke *Keulsche Water* voor te komen.

C. F. MARIA FARINA.

§ § § De Ondergeteekende, Logementhouder binnen de Stad *Medemblik*, heeft de eer door deze aan zijne hoogst geëerde begunstigers te informeren en in het algemeen bekend te maken, dat hij zijn L O G E M E N T, genaamd *de Eendragt*, staande op eene zeer aangename standplaats aan de Oosterhaven, en in het midden der stad, heeft doen vertimmeren, en met meerdere Vertrekken vergroot en uitgebreid, als ook met goede S T A L L I N G E N en W A G E N H U I S tot Uitspanningen voorzien; waardoor hij zich thans in de gelegenheid heeft gesteld om meerdere Personen op eene zeer geschikte en allezins voldoende wijze te kunnen logeren. Hij beveelt zich daartoe aan een ieder, die van hetzelve zullen gelieven gebruik te maken, zeer dringend aan, en belooft eene goede, accurate en civiele bediening.

Medemblik, den 18den Junij 1832.

K. RUSTENBURG.

*** Bij *Is. An. NYHOFF*, Boekhandelaar te *Arnhem*, wordt uitgegeven:

I. WANDELINGEN in een gedeelte van *Gelderland*, of geschiedkundige en plaatsbeschrijvende Beschouwing van de omstreken der stad *Arnhem*, met eene plaat. Vierde verbeterde en vermeerde druk.

II. GELDERSCH ARKADIA, of Wandeling over *Biljoen* en *Beekhuizen*. Derde druk.

III. Topographische KAART van de omstreken der stad *Arnhem*, waarop de Buitenplaatsen, Hoogten en Laagten, Wegen en Beplantingen enz. duidelijk aangewezen zijn, in 2 bladen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.